

Μπορεί ένας; (περί Αγίου Μάρκου Ευγενικού)

– Άγιος Μάρκος ο Ευγενικός: Ο Ομολογητής της Ορθοδοξίας

Γράφει ο **Κώστας Λειβαδίτης**.

”Πεπράκαμεν (πουλήσαμε) τήν πίστην ἡμῶν, ἀντηλλάξαμεν τή ἀσεβεία τήν εὐσέβειαν, προδόντες τήν καθάραν θυσίαν (τήν Ὁρθοδοξία), ἀζυμῖται (παπικοί) γεγόναμεν. Κόψατε τήν δεξιάν ἡμῶν τήν ὑπογράψασαν (κόψτε τό χέρι πού υπέγραψε), ἐκριζώσατε τήν γλῶσσαν ἡμῶν τήν τοιαῦτα ὁμολογήσασαν.”

Αυτά τα λόγια ψέλλισαν οι επίσκοποι που υπέγραψαν την ένωση- υποταγή της Ορθοδοξίας, φανερά ταραγμένοι και μετανιωμένοι, μπροστά στον εξαγριωμένο λαό που τους προπηλάκισε, όταν γύρισαν στην Κωνσταντινούπολη το 1439, μετά τη σύνοδο Φερράρας – Φλωρεντίας . Όμως υπήρχε και ένας που έγινε δεκτός με ενθουσιασμό.

Ένας που δεν υπέκυψε στις πιέσεις των Δυτικών και δεν έβαλε την υπογραφή του! Και αυτός ήταν ο Άγιος που σήμερα εορτάζει, ο Μάρκος ο Ευγενικός, ο Επίσκοπος Εφέσου. Αυτός, που έκανε τον Πάπα Ευγένιο Δ' να παραδεχτεί με θλίψη και απογοήτευση ότι **”Μάρκος ουχ υπέγραψεν, ουδέν εποιήσαμεν”!**

Η προσφορά του Αγ. Μάρκου ήταν τεράστια και μάλιστα λίγα χρόνια πριν την άλωση της Πόλης! Κατάφερε μόνος του να κρατήσει ανέθευτη την Ορθοδοξία, κάνοντας πράξη τα λόγια του Αγ. Ιωάννη του Χρυσόστομου, που έλεγε ότι “αρκεί εις άνθρωπος ζήλω πεπυρωμένος ολόκληρον

διορθώσασθαι Δήμον” και έτσι έδωσε ελπίδα για τα χρόνια της σκλαβιάς που θα ακολουθούσαν!

Μακάρι και στη σημερινή αρνητική συγκυρία για την πατρίδα μας να βρεθεί αυτός ο ΕΝΑΣ! Όπως ο Αγ. Μάρκος δεν υπέγραψε την Ένωση των Εκκλησιών (στην ουσία υπακοή στον παπισμό) στη ψευτοσύνοδο της Ιταλίας, έτσι περιμένουμε σήμερα κάποιες υγιείς ακόμα πολιτικές και πνευματικές φωνές να αντισταθούν στις πολλαπλές απειλές και διώξεις που υφίσταται ο Ελληνισμός!

Ένας ”Μάρκος” μας χρειάζεται και σήμερα! Ένας να βρεθεί να αντισταθεί και να ακολουθήσουν κι άλλοι! Ένας, όπως και να τον λένε! Ένας, και ας είναι μόνος του, όπως μόνος ήταν και ο Αγ. Μάρκος ο Ευγενικός. Ένας, να πει ΟΧΙ και να μείνει στην ιστορία!

Έρχεται η ώρα των μεγάλων αποφάσεων, η στιγμή που σπάνια παρουσιάζεται στο διάβα της ανθρωπότητας, που όμως σημαδεύει ανεξίτηλα την πορεία του κάθε λαού!

Ας αναγκάσουμε τις σύγχρονες ”Φερράρες – Φλωρεντίες” να αποφανθούν ”εποιήσαμεν ουδέν”! Έλληνες είμαστε μωρέ, να πάρει η ευχή!

19.01.2021

Πηγή: www.antibaro.gr/

Άγιος Μάρκος ο Ευγενικός: Η μνήμη του εορτάζεται 19 Ιανουαρίου

Στις 19 Ιανουαρίου εορτάζει η Εκκλησία μας την ιερή μνήμη ενός από τους μεγαλύτερους ομολογητές της πίστεώς μας, του αγίου Μάρκου του Ευγενικού.

Μιας μεγάλης μορφής, την οποία η Θεία Πρόνοια πρόβαλλε στη συγκεκριμένη και κρίσιμη εκείνη

εποχή, προκειμένου να υπερασπισθεί και να σώσει την Ορθοδοξία.

Γεννήθηκε το 1392 στην Κωνσταντινούπολη από ευγενείς και ευσεβείς γονείς, οι οποίοι τον μεγάλωσαν και τον ανάθρεψαν με παιδεία και νουθεσία Κυρίου.

Το βαφτιστικό του όνομα ήταν Εμμανουήλ. Φρόντισαν οι γονείς του να του δώσουν σπουδαία μόρφωση.

Η Ιδιωτική σχολή του πατέρα του υπήρξε καθοριστική για την πνευματική του πορεία.

Δυστυχώς έμεινε ορφανός με τον αδελφό του Ιωάννη, ο πατέρας τους πέθανε όταν ήταν ακόμη παιδί.

Η μητέρα του φρόντισε να μαθητεύσει κοντά σε φημισμένους δασκάλους της εποχής του, όπως τον περίφημο Ιωάννη Χορτασμένο, τον μετέπειτα μητροπολίτη Σηλυβρίας και τον γνωστό μαθηματικό και φιλόσοφο Γεώργιο Γεμιστό – Πλήθωνα, πριν παρεκκλίνει στον παγανισμό.

Στην αρχή ο νεαρός Εμμανουήλ ανέλαβε τη σχολή του πατέρα του και της έδωσε αίγλη, συγκεντρώνοντας σε αυτή σπουδαίους μαθητές, όπως τον Γεώργιο Σχολάριο, μετέπειτα πρώτον οικουμενικό πατριάρχη μετά την άλωση της Πόλης.

Αλλά ο θείος έρωσ για τη μοναχική ζωή οδήγησε τον Εμμανουήλ να εγκαταλείψει τη σχολή και τα εγκόσμια και να γίνει μοναχός, παίρνοντας το όνομα Μάρκος.

Αποσύρθηκε στη νήσο Αντιγόνη στα Πριγκιποννήσια, όπου ασκήθηκε εκεί για δύο χρόνια.

Κατόπιν εγκαταβίωσε στη Ιερά Μονή του αγίου Γεωργίου των Μαγγάνων της Κωνσταντινούπολης, όπου συνέχισε την άσκησή του και χειροτονήθηκε πρεσβύτερος, κατόπιν πίεςεων.

Απέκτησε τη φήμη του καλού πνευματικού, στον οποίο συνέρρεαν χιλιάδες άνθρωποι να ζητήσουν τη βοήθειά του.

Εκεί έγραψε ο άγιος Μάρκος τα περισσότερα από τα θεολογικά και αντιαιρετικά έργα του, κυρίως εναντίον των αιρετικών Λατίνων και των αντιπάλων του αγίου Γρηγορίου του Παλαμά.

Στα 1436 ο Πατριάρχης Αλεξανδρείας τον διόρισε αντιπρόσωπό του στη σύνοδο που συγκλήθηκε για την ένωση των Εκκλησιών.

Τον ίδιο χρόνο ο αυτοκράτορας Ιωάννης Παλαιολόγος τον ανάγκασε να δεχτεί τον χηρεύοντα μητροπολιτικό θρόνο της Εφέσου.

Παράλληλα ο αυτοκράτορας τον όρισε γενικό έξαρχο της συνόδου, επειδή τον εκτιμούσε και έλπιζε ότι θα είχε πρωταγωνιστικό ρόλο στην κρίσιμη εκείνη σύνοδο.

Έτσι ο άγιος Μάρκος αναγκάστηκε να ακολουθήσει την ορθόδοξη αντιπροσωπεία και τον αυτοκράτορα στην Φεράρα της Ιταλίας, όπου άρχισαν οι εργασίες της συνόδου.

Πήγε με τις καλλίτερες προθέσεις έναντι των άτεγκτων παπικών, οι οποίοι άρχισαν τους εκβιασμούς για την ένωση με τους δικούς τους όρους, προκειμένου να βοηθήσουν το Βυζάντιο, το οποίο κινδύνευε από ώρα σε ώρα να πέσει στα χέρια των Οθωμανών.

Πολλοί ορθόδοξοι είχαν παρεξηγήσει τη στάση του αγίου Μάρκου για ενδοτισμό. Αλλά γρήγορα

φάνηκε η βαθιά προσήλωσή του στην Ορθοδοξία.

Ο άγιος Μάρκος με σαφήνεια και κρυστάλλινο λόγο άρχισε να αναιρεί μία προς μία τις κακοδοξίες των Λατίνων, οι οποίες ήταν το εμπόδιο για την πολυπόθητη ένωση των δύο Εκκλησιών.

Αυτό ενθουσίασε τους ορθοδόξους και προσωπικά τον αυτοκράτορα, ο οποίος έλπιζε ότι θα έπειθε τους αιρετικούς Λατίνους.

Αντίθετα δημιούργησε αντιπάθεια και αγανάκτηση στους Λατίνους, οι οποίοι έμεναν πεισματικά αμετακίνητοι στις θέσεις τους και άρχισαν να μεταχειρίζονται πλάγιους, σκοτεινούς και ανήθικους τρόπους να σταματήσουν τον άγιο Μάρκο. Άρχισαν να εφαρμόζουν τακτική ψευδολογιών και συκοφαντιών.

Κυκλοφόρησαν μάλιστα και φυλλάδιο με λίστα 54ων υποτίθεται αιρετικών δοξασιών των Ορθοδόξων! Η εκβιαστική και ανήθικη στάση των Λατίνων εξόργισε τους Ορθοδόξους, οι οποίοι είχαν συνταχθεί γύρω από τον άγιο Μάρκο.

Ο αυτοκράτορας πίεζε να υπογραφεί η ένωση, διότι η επέλαση των Οθωμανών γινόταν πιο ασφυκτική, γι' αυτό και κάποιοι Ορθόδοξοι δραπέτευσαν να αποφύγουν τις αφόρητες πιέσεις. Γι' αυτό η σύνοδος μεταφέρθηκε στη Φλωρεντία για να αποφευχθούν δραπετεύσεις.

Παράλληλα οι Λατίνοι άρχισαν τους ωμούς εκβιασμούς, στερώντας και αυτή την τροφή στους άτεγκτους Ορθοδόξους!

Πολλοί πέθαναν από τις στερήσεις και τις κακουχίες και πολλοί αυτομόλησαν στους Λατίνους, όπως ο γνωστός επίσκοπος Νικαίας Βησσαρίων, ο οποίος αναγορεύτηκε προκλητικά καρδινάλιος!

Για τον άγιο Μάρκο οι Λατίνοι διέδωσαν τη φήμη ότι τρελάθηκε και πως δεν έπρεπε να τον παίρνουν πια στα σοβαρά! Μάλιστα όταν αποκάλυψε τους παπικούς αιρετικούς απειλήθηκαν επεισόδια και κάποιοι χειροδίκησαν εναντίον του!

Μετά από αφόρητες πιέσεις στις 5 Ιουλίου του 1439 υπογράφηκε η ένωση κατόπιν αφόρητων πιέσεων των Ορθοδόξων, οι οποίοι υπέγραψαν από το φόβο του αυτοκράτορα, σύμφωνα με τις επιταγές των παπικών.

Περιχαρείς οι παπικοί πήγαν στον πάπα να του αναγγείλουν την ένωση, αλλά όταν εκείνος πληροφορήθηκε ότι δεν υπέγραψε ο άγιος Εφέσου Μάρκος, αναφώνησε: «λοιπόν εποιήσαμεν ουδέν»! Γεμάτος υπεροψία και απεριγράπτο θυμό απαίτησε από τον αυτοκράτορα να δικάσει τον άγιο Μάρκο και να τον καθαιρέσει!

Αλλά η επιστροφή των Ορθοδόξων στην Κωνσταντινούπολη έκρυβε μεγάλη έκπληξη γι' αυτούς.

Στην προκυμαία τους περίμενε σύσσωμος ο πιστός λαός της Βασιλεύουσας, ο οποίος τους αναθεμάτιζε για την προδοσία τους να υπογράψουν την ένωση!

Αντίθετα υποδέχτηκαν τον άγιο Μάρκο ως ομολογητή της Εκκλησίας!

Ο άγιος Μάρκος μετέβηκε στην Έφεσο, όπου ποίμανε την τουρκοκρατούμενη επισκοπή του για λίγο καιρό.

Οι ενωτικοί σε συνεργασία με τους τούρκους θέλησαν να τον σκοτώσουν και ο άγιος Μάρκος κατάκοπος και άρρωστος αποφάσισε να αποσυρθεί στο Άγιον Όρος, όμως τελικά περνώντας από τη

Λήμνο αναγνωρίστηκε και συνελήφθη και φυλακίστηκε για δύο χρόνια κατά διαταγή του αυτοκράτορα.

Κατόπιν εγκαταβίωσε στη Μονή των Μαγγανών στην Κωνσταντινούπολη όπου έδινε τον αντιπαπικό του αγώνα.

Κοιμήθηκε στις 23 Ιουνίου 1444 σε ηλικία μόλις 52 ετών. Η Εκκλησία μας τον ανακήρυξε αμέσως άγιο και ομολογητή.

Πηγή: Romfea.gr

Άγιος Μάρκος ο Ευγενικός - Ο απρόμητος ομολογητής της πίστεως

Του Μητροπολίτη Ναυπάκτου & Αγίου Βλασίου κ. **Ιεροθέου**

Ο άγιος Μάρκος ο Ευγενικός, Μητροπολίτης Εφέσου, υπήρξε απρόμητος ομολογητής της πίστεως στην Σύνοδο της Φερράρας – Φλωρεντίας, αφού δεν υπέκυψε στις παπικές πιέσεις και τους εκβιασμούς και παρέμεινε μέχρι τέλους ομολογητής της πίστεως.

Όχι μόνον κατά την Σύνοδο εκείνη απέδειξε τις πλάνες των Λατίνων, αλλά ταυτοχρόνως απέδειξε και τις νοθείες που έκαναν οι Λατίνοι στα κείμενα των Πατέρων της Εκκλησίας.

Στην αρχή, βεβαίως, ο άγιος Μάρκος ο Ευγενικός συμπεριφέρθηκε με ευγένεια, αλλά αργότερα, όταν διεπίστωσε τις αλχημίες, τις πιέσεις, τις νοθείες, τους εκβιασμούς και τις πονηρίες των Λατίνων, υπήρξε ομολογητής της πίστεως. **Η στάση του ήταν πέρα για πέρα Ρωμαϊκή**, γιατί οι αληθινοί Ρωμηοί είναι αριστοκράτες του πνεύματος, μπορούν να συνδιαλέγονται με νηφαλιότητα, ηρεμία και ευγένεια, αλλά όταν πρόκειται για απομάκρυνση από την αποκαλυπτική αλήθεια, και όταν βλέπουν τις αλχημίες των άλλων, τότε γίνονται ομολογηταί της πίστεως.

Γιατί ο Χριστός δεν θέλει απλώς αναζητητάς, αλλά ομολογητάς.

Ο άγιος Μάρκος ο Ευγενικός είχε σαφή γνώση του πράγματος. Γνώριζε δηλαδή ότι εμείς απεκόψαμε τους Λατίνους από το Σώμα της Εκκλησίας, γιατί οι Λατίνοι υπέπεσαν στην αίρεση του Filioque. Θα παραθέσω ένα κείμενό του που είναι αρκετά εκφραστικό.

Γράφει ο άγιος Μάρκος:

«Την μεν αιτίαν του σχίσματος εκείνοι δεδώκασι, την προσθήκην εξενεγκόντες αναφανδόν, ην υπ' οδόντα πρότερον έλεγον. ημείς δε αυτών εσχίσθημεν πρότεροι, μάλλον δε εσχίσαμεν αυτούς και απεκόψαμεν του κοινού της Εκκλησίας σώματος. Δια τι ειπέ μοι: Πότερον, ως ορθήν έχοντας δόξαν, ή ορθώς την προσθήκην εξενεγκόντας; Και τις αν τούτο είποι, μη σφόδρα τον εγκέφαλον διασεσεισμένος; Αλλά ως άτοπα και δυσσεβή φρονούντας και παραλόγως την προσθήκην ποιήσαντας. Ουκούν ως αιρετικούς αυτούς απεστράφημεν και δια τούτο αυτών εχωρίσθημεν... αιρετικοί εισιν άρα, και ως αιρετικούς αυτούς απεκόψαμεν».

Από το κείμενο αυτό μπορούμε να σχολιάσουμε μερικές αλήθειες.

Πρώτον, ότι οι Λατίνοι φανέρωσαν την αίρεση του Filioque, την οποία προηγουμένως πίστευαν μυστικώς, την έλεγαν κάτω από τα δόντια τους.

Δεύτερον, εμείς οι Ορθόδοξοι χωρισθήκαμε με την θέλησή μας από τους Λατίνους, πράγμα το οποίο ισοδυναμεί με το ότι τους απεκόψαμε από το κοινό της Εκκλησίας Σώμα, ως φρονούντας δυσσεβή δόγματα, και επειδή πρόσθεσαν την λέξη Filioque στο Σύμβολο της Πίστεως παραλόγως.

Τρίτον, οι Λατίνοι με την προσθήκη του Filioque είναι αιρετικοί και ως αιρετικούς απεκόψαμε από την Εκκλησία. Όσοι ισχυρίζονται ότι ορθώς πιστεύουν οι Λατίνοι και ορθώς εξέφρασαν το δόγμα περί του Filioque, αυτοί είναι «σφόδρα τον εγκέφαλον διασεσεισμένοι». Δηλαδή έχουν πάθει διάσειση εγκεφάλου.

Επομένως, κατά την διδασκαλία των Πατέρων της Εκκλησίας, όπως το εκφράζει ο άγιος Μάρκος ο Ευγενικός, οι Λατίνοι είναι αιρετικοί, αποκεκομμένοι από την Εκκλησία και φυσικά είναι εκτός της Εκκλησίας και δεν έχουν μυστήρια.